

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně senátu JUDr. Lenky Matyášové a soudců JUDr. Viktora Kučery a Mgr. Ing. Veroniky Baroňové v právní věci žalobkyně: **REXON SECURITY s. r. o.**, IČ: 24721255, se sídlem Před Skalkami I 224/4, Praha 10, zast. JUDr. Jakubem Svobodou, Ph.D., advokátem se sídlem Dušní 11, Praha 1, proti žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí**, se sídlem Na Poříčním právu 376/1, Praha 2, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 3. 6. 2019, č. j. 5 Ad 27/2016 - 41,

t a k t o :

- I. Řízení o kasační stížnosti **s e z a s t a v u j e .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Dne 2. 7. 2019 byla Nejvyššímu správnímu soudu doručena kasační stížnost žalobkyně (stěžovatelky) proti rozsudku Městského soudu v Praze (dále jen „městský soud“) ze dne 3. 6. 2019, č. j. 5 Ad 27/2016 - 41, jímž byla zamítnuta její žaloba proti rozhodnutí žalovaného ze dne 30. 9. 2016, č. j. MPSV-2016/176965-421/1. Žalovaný tímto rozhodnutím zamítl odvolání žalobkyně a potvrdil rozhodnutí Úřadu práce České republiky – pobočky pro hlavní město Prahu (dále jen „správní orgán I. stupně“) ze dne 18. 7. 2016, č. j. ABA-T-475/2016, jímž nebyl žalobkyni podle § 78 odst. 3 a odst. 8 písm. b) a písm. e) zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o zaměstnanosti“) poskytnut příspěvek na podporu zaměstnávání osob se zdravotním postižením za 1. čtvrtletí roku 2016 a) ve výši 1 037 534 Kč podle § 78 odst. 2 zákona o zaměstnanosti; b) ve výši 504 814,04 Kč podle § 78 odst. 3 zákona o zaměstnanosti, celkem ve výši 1 542 349 Kč.

[2] Dne 29. 7. 2019 bylo Nejvyššímu správnímu soudu doručeno podání stěžovatelky, v němž bere svou kasační stížnost proti předmětnému rozsudku městského soudu zpět.

[3] V souladu s dispoziční zásadou, která ovládá správní soudnictví, může navrhovatel disponovat řízením nebo jeho předmětem a může tedy i vzít svůj návrh zcela nebo zčásti zpět, dokud o něm soud nerozhodl (viz § 37 odst. 4 s. ř. s.). Nejvyšší správní soud má s

ohledem na obsah podání za to, že se stěžovatelka rozhodla vzít svůj návrh zpět, neboť projev vůle, jímž došlo ke zpětvzetí kasační stížnosti, nevzbuzuje žádné pochybnosti, a dané podání má rovněž veškeré ostatní náležitosti ve smyslu § 37 odst. 2 a 3 s. ř. s. Nejvyšší správní soud proto v souladu s § 47 písm. a) ve spojení s § 120 s. ř. s. rozhodl o tom, že se řízení o kasační stížnosti zastavuje.

[4] V souladu s § 60 odst. 3 s. ř. s. nemá žádný z účastníků řízení v případě jeho zastavení právo na náhradu jeho nákladů; to neplatí, byl-li podaný návrh vzat zpět pro pozdější chování odpůrce nebo bylo-li řízení zastaveno pro uspokojení navrhovatele. V daném případě však není ze zpětvzetí kasační stížnosti ani z jiného podkladu ve spise zřejmé, že by zpětvzetí kasační stížnosti bylo možné připisovat chování žalovaného, a nejedná se ani o zastavení řízení pro uspokojení navrhovatele ve smyslu § 60 odst. 3 ve spojení s § 62 s. ř. s.

[5] Nejvyšší správní soud proto dle § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s. rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Poučení:

Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3, § 120 s. ř. s.).

V Brně dne 16. srpna 2019

JUDr. Lenka Matyášová
předsedkyně senátu